

Dážď

Anton Cisík
Louziana, Prievidza

♩ = 136

Tam stre - tol som ťa cel - kom ná - ho - dou a
Ja bol som vte - dy via - cej ne - sme - lý a

pre nás všet - ko bo - lo i - ba hro - ou. Len o - či váš - ňou do tmy ho - re -
po - slú - chať ma ru - ky ne - chce - li. A zno - va hroz - ná triaš - ka v ko - le -

li, tie o všet - kom za nás vra - ve - li.
nách, z pr - vých boz - kov mal som tro - cha

strach. *Refrén* Len dážd', kto - rý spie - val na stre - chách a

po ces - tách, on hral fér, byť s na - mi smel, keď

nás po - tme skrý - val. Len nám lás - ku skrý - val.

2. Po dotykoch tvojich sladkých úst
ja dokázal som, že som ozaj muž
a na rozlúčku bozky do ticha
a cez kaluže cesta na intrák.